

Ἀθήναις, εἶπεν ἡ Φοίβη, ἐξηγοῦσα εἰς τὴν Ἰουλίαν τὸ συμβάν τοῦτο.

Καὶ εἶχον μάλιστα καὶ μικρὰν θυγατέρα ὀνόματι Μύρτιν, ἡ ὁποία ὅμως τώρα εὐρίσκεται εἰς τὴν Ῥώμην μὲ μίαν φιλικὴν μας οἰκογένειαν, προσέθηκεν ἡ Ἀντιγόνη μελαγχολικῶς.

Ἡ Φοίβη γνωρίζουσα ὅτι τὸ θέμα ἦτο ὀδυνηρὸν διὰ τὴν Ἀντιγόνην, ἔσπευσε νὰ στρέψῃ τὴν συνομιλίαν πρὸς ἄλλο θέμα. Ἡ Ἀντιγόνη ὅμως ἔμεινε σιωπηλὴ καὶ σύννονος, σκεπτομένη μᾶλλον τὴν μικρὰν δούλην ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸν μέγαν δέσμιον ἀπόστολον ἐν Ῥώμῃ, τὴν ἐπιούσαν δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν Φοίβην, τῇ ἐπρότεινε νὰ κάμουν συνεισφοράν, ὅπως ἐξαγοράσωσι τὴν Μύρτιν.

— Ἐγὼ προσφέρω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διακόσια σεστέρτια, προσέθηκεν, ὑπὲρ ἐλευθερώσεως τῆς μικρᾶς ταύτης ἀδελφῆς ἐν Χριστῷ, τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζω.

— Καὶ ἐγὼ ἄλλα ἑκατὸν, εἶπεν ἡ Ἰουλία, ἥτις ἦτο παρούσα. Ἦκουσεν ὅτι ἡ Βαλερία ἐπλήρωσε 1000 σεστέρτια διὰ τὴν Μύρτιν καὶ ἀναμφιδόλως θὰ μᾶς τὴν πωλήσῃ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ.

— Βεβαίως καὶ ἡ ἐκκλησία θὰ συνεισφέρῃ καὶ αὐτὴ κάτι, προσέθηκεν ἡ Φοίβη.

Καὶ πράγματι τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας εἰδοποιηθέντα, συνεισέφερον τόσον γενναίως, ὥστε ταχέως συνεπληρώθη ὀλόκληρον τὸ ἀπαιτούμενόν ποσὸν καὶ ἀπεστάλη μετ' ἐπιστολῆς εἰς τὸν Διονύσιον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπως διενεργήσῃ αὐτὸς τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Μύρτιδος. Ὅταν ἔφθασεν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη καὶ ἀνεγνώσθη ἐπ' ἐκκλησίας, πάντες ἐχάρησαν μεγάλως, ὁ δὲ σεβαστὸς ποιμὴν ἔσπευσε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βαλερίαν, ὅπως ἐξαγοράσῃ τὴν Μύρτιν. Ἀλλὰ φεῦ! ἡ χαρὰ ἦτο πρόωρος. Ἡ Βαλερία ἐπιμόνως ἤρνηθη νὰ πωλήσῃ τὴν Μύρτιν, οὐδ' ἀντὶ δισχιλίων σεστερτίων!

Ἀκολουθεῖ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ.

Αὕτη ἤρχισε μὲ τὰ ἀρχεῖα τῶν Παπῶν, τὰ ὁποῖα πρῶτον ἀναφέρονται ἐπὶ Δαμάσκου τοῦ 1ου (366—384) καὶ ἐφυλάττοντο εἰς τὰ Λατεράνεια ἀνάκτορα, ἅτινα ἐδωρήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Σιλβέστρον (313) πρὸς κατοικίαν τῶν Παπῶν. Μετὰ τινὰς δὲ ἀπωλείας καὶ μεταβολὰς τοποθεσίας ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐγκατεστήθη ὀριστικῶς, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Παπῶν ἐκ τῆς Ἀβινιῶνος, εἰς τὸ Βατικανὸν Ἀνάκτορον, ὅπου ἐκ τῶν 11,000 δωματίων κατέχει τὰς 7,000!

Ὁ Πάπας Νικόλαος ὁ 5ος (1447 — 1456) ἔδωκε τὴν Δημοσίαν Βιβλιοθήκην μὲ 9,000 τόμους, καὶ διώρισε τὸν Ἰωάννην Τορτόλλην πρῶτον βιβλιοφύλακα αὐτῆς. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχε μανίαν διὰ βιβλία καὶ συνήθεισε χειρόγραφα δι' ἀναποκριτῶν ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης πληρώσας δι' αὐτὰ σημαντικὰ ποσά· οὕτω λ.χ. ἐπλήρωσε 500 δουκάτα διὰ μίαν μετάφρασιν τοῦ Πολυβίου Λατινιστί, καὶ 1000 χρυσᾶς Γκίδερς διὰ μίαν μετάφρασιν τοῦ Στράβωνος. Οἱ Πάπαι Πῖος ὁ 2ος (Αἰνείας Σιλβίος 1458 — 1462) — Σέξτος ὁ 4ος (1471 — 1482) καὶ Σέξτος ὁ 5ος (1585 — 1590) ἐπηύξησαν τὴν συλλογὴν, ὁ τελευταῖος μάλιστα ἔκτισε (1588) καὶ τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας, αἵτινες ὑπάρχουσι μέχρι σήμερον.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην ταύτην προσετέθησαν κατὰ καιροὺς ἄλλαι μεγάλαι βιβλιοθήκαι διὰ δωρεῶν καὶ ἀγορῶν. Οὕτως ἡ Βιβλιοθήκη Παλατινα τῆς Ἐϊλδεμβέργης, μετὰ τὸν τριακονταετῆ πόλεμον ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Ἐκλέκτορος Μαξιμιλιανοῦ τοῦ 1ου τῆς Βαβαρίας τὸ 1623 εἰς τὸν Πάπαν. Ἡ Βιβλιοθήκη αὕτη εἶναι πλουσία εἰς Λατινικά, Ἑλληνικά καὶ Ἑβραϊκά χειρόγραφα καὶ εἰς τὴν φιλολογίαν τῆς περιόδου τῆς Ἀναμορφώσεως.

Ἄλλαι βιβλιοθήκαι προσετέθησαν κατόπιν διὰ δωρεῶν καὶ ἀγορᾶς, ὥστε ἤδη ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν χειρογράφων ἀνέρχεται εἰς 25,000, τῶν δὲ ἐντύπων εἰς 200,000 περίπου. Τὰ χειρόγραφα εἶναι σπουδαιότατα, μεταξὺ δ' αὐτῶν τὸ χειρόγραφον τῆς Νέας Διαθήκης, ὅπερ φέρει καὶ τὸ ὄνομα τῆς Βιβλιοθήκης.

Εἰς τὴν Ῥώμην ὑπάρχουσιν ἄλλαι βιβλιοθήκαι ἐκτὸς τῆς τοῦ Βατικανοῦ, ἰδίως ἡ Κεντρικὴ Ἑθνικὴ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, ἥτις περιέχει τὰς βιβλιοθήκας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κολλεγίου τῶν Ἰησοῦιτῶν καὶ περίπου 50 ἐκκλαϊκισθέντων Μοναστηρίων, συντηρεῖται δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἵροι εὐπροσδέκτου προσευχῆς.

1. Συναίσθησις ἀνάγκης, χρείας ἀντιλήψεως τοῦ Θεοῦ.
2. Πίστις εἰς Αὐτὸν ὅτι δύναται καὶ θέλει νὰ εἰσακούῃ προσευχὴν καὶ νὰ δίδῃ τὸ αἰτούμενον.
3. Ταπεινωσις.
4. Νὰ γίνεται κατὰ τὴν Γραφὴν — ὁ ὅρος οὗτος ἀπαιτεῖ γνώσιν τῆς Γραφῆς.
5. Ἐν τῷ ὀνόματι καὶ διὰ μέσου μόνον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

— Κατὰ τὰς Ῥωσικὰς πηγὰς, ὁ ὀλίκος ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς Αὐτοκρατορίας ἀνέρχεται εἰς 103,912,642. Τούτων 15,541,644 εἶναι Ὀρθόδοξοι Ἀνατολικοί, 11,000,000 εἶναι Στουδίται, 7,646,796 Καθολικοί, 5,104,200 Διαμαρτυρῆμοι, 2,600,000 καὶ 2,000,000 Μωαμεθανοί.

— Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἁμαρτίας συχνάκις ἀπαβαίνει λίαν δαπανηρά.